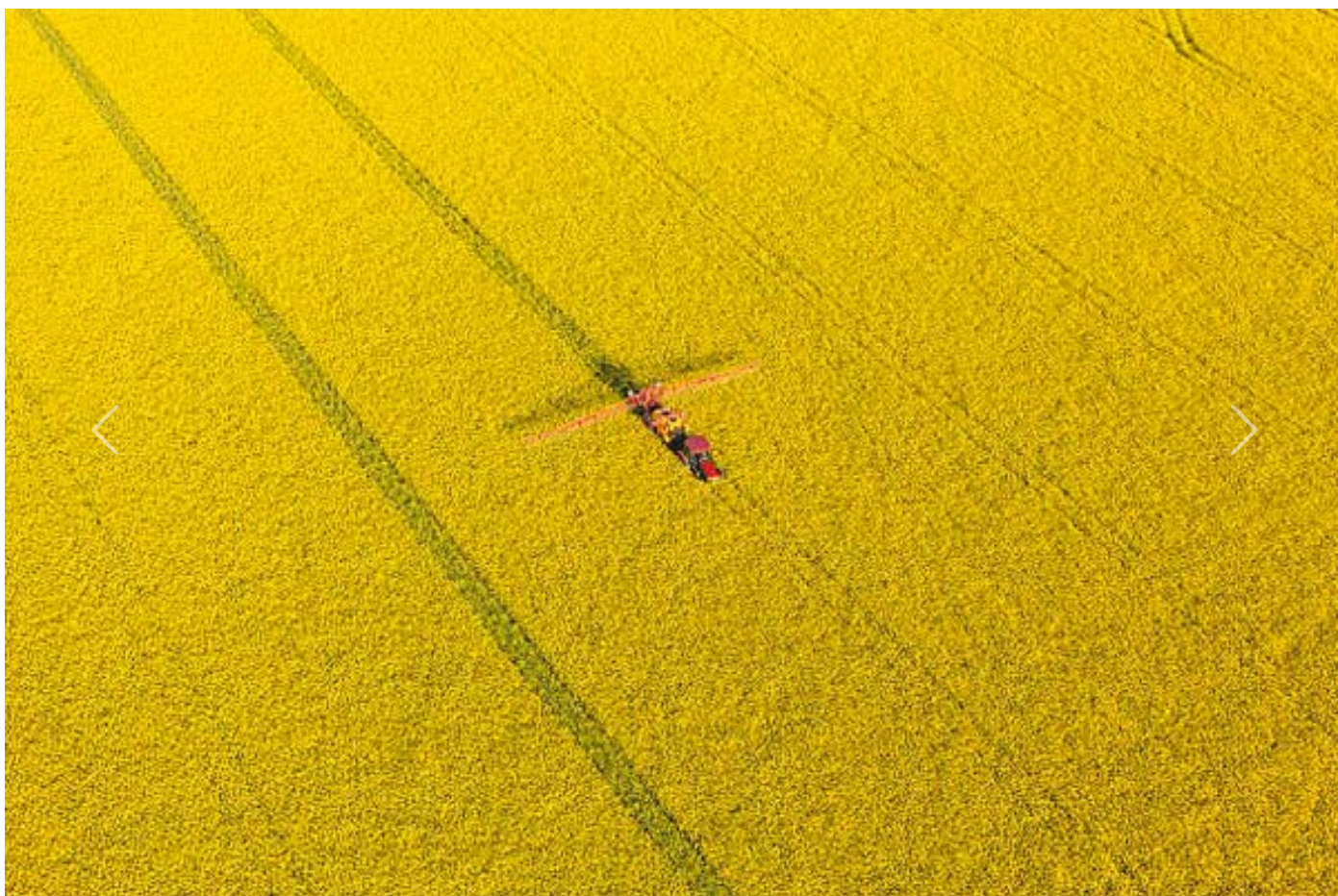

'Kolzada sonbahar agroteknik ve bitki koruma önlemleri'

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.09.2023 Брой: 9/2023

Agronomik Uygulamalar

Ürün Rotasyonu

En iyi ön bitkiler, alanı erken terk eden ve kanola ekimi için toprak hazırlığına yeterli zaman bırakan tahıl-baklagil ve sıra bitkileridir. Ayçiçeği uygun bir ön bitki değildir, çünkü her iki bitki de ekonomik açıdan önemli hastalıkların konukçusudur. Bitkinin aynı yere her 3-4 yılda bir ekilmesi en iyisidir. Kanola, tahıllar için iyi bir ön bitkidir; toprağı patojenlerden temizler ve sorgum otu ve ayrik otu gibi bazı yabancı otların gelişimini baskılar.

Топрак İşleme

Топраğın кесек ve yabancı ot içermeyen, önceki ürüne ait bitki kalıntılarından arınmış, gevşek ve yumuşak bir yüzey tabakasına sahip olması sağlanmalıdır. Kanola tohumları çok küçüktür ve sıkı bir tohum yatağı gerektirir. Ekim öncesinde ve sırasında yapılan süргüleme, çıkışın düzgün olmasına ve toprak neminin korunmasına katkıda bulunur.

İyi Toprak Nem Rezervi

Uzun süreli kuraklık durumunda, ekimin toprağın iyi bir nem rezervine sahip olduğu zaman – yaklaşık tarla kapasitesinin %70'i – yapılabilmesi için yağış beklenmesi önerilir.

Uygun Toprak Tipi

Kanola için en uygun topraklar, orta ile ağır arası mekanik bileşime sahip, nötr reaksiyonlu – pH 6-7, humus ve kalsiyumca zengin, iyi su tutma kapasitesi olan ve toprak kabuğu oluşumuna yatkın olmayan topraklardır.

Ekim

Kanola ekimi için optimal dönem Ağustos sonundan 20-25 Eylül civarına kadardır. Kış donlarının başlamasına kadar bitkiler 6-8 yapraklı bir rozet ve iyi gelişmiş bir kök sistemi oluşturmuş olmalıdır. Düzgün çıkış için optimal

ekim derinliđi 2-4 cm'dir.

Gübreleme

Toprak besin durumu ve bitki için gerekli gübre dozları, her bir tarla için yapılan toprak analizinden sonra en doğru şekilde belirlenir. Fosfor ve potasyumlu gübreler ana toprak işlemesi ile, azotlu gübreler ise üst gübre olarak uygulanır. İyi bir tohum verimi oluşturmak için aşağıdaki gübre dozları önerilir:

- Zayıf besin içeriđine sahip topraklarda: Azot 18–20 kg/da; Fosfor 8–10 kg/da; Potasyum 10–12 kg/da.

- İyi besin içeriđine ve yüksek verimliliđe sahip topraklarda: Azot 14–16 kg/da; Fosfor 6–8 kg/da; Potasyum 9–10 kg/da.

kanola yaprak eşekarı

Zararlı Mücadelesi

Sonbaharda kanola, belirli bir popölasyon yoğunluğuunda önemli ekonomik kayıplara neden olabilen zararlılar tarafından saldırıya uğrar. Kanolanın sonbaharda insektisitlerle ilaçlanmasının amacı, bitkilerin başarılı bir şekilde kışı geçirebilmeleri için yaprak kütlelerinin bütünlüğünü mümkün olduğuunca korumaktır. İnsektisitlerle

muamele edilmiş tohumların ekimine ve zararlı yoğunluğunu belirlemek için düzenli tarla kontrollerine öncelik verilmelidir.

Kanola Yaprak Eşekarısı

Sonbaharda zararlının üçüncü nesli gelişir. Ergin eşekarıları Ekim sonuna kadar uçar ve yumurtalarını kotiledonlara ve ilk gerçek yapraklara bırakır. Genç yalancı tırtıllar yaprakların alt yüzeyinde beslenerek küçük çukurlar şeklinde kemirirler. Büyüdükçe yaprak ayasında delikler açar, bu delikler giderek büyür, kenarlardan kemirme yapar ve daha sonra ana damarlar hariç tüm yaprak ayasını tüketirler. Gelişimlerini tamamladıktan sonra yalancı tırtıllar toprağa girerek kışı orada geçirir.

Kanola eşekarısı mücadelesi, 2–3 larva/m² veya 2–3 zarar görmüş bitki/m² ekonomik zarar eşiğinde yapılır. Mücadele için kayıtlı insektisitler: Karate Zeon 5 CS – 15 ml/da; Citrin Max (Ciperkill, Cipert 500 EC) – 5 ml/da; Poli 500 EC – 5 ml/da.

Kanola Gövde Piresi

Her yerde yaygındır ve yüksek popülasyon yoğunluğunda büyük zarara neden olur. Zararlı yılda bir nesil verir. Yumurta, larva ve ergin böcek olarak kışlar. Eylül ayında erginler yoğun beslenmeye başlar ve Eylül sonundan Aralık ortasına kadar yumurta bırakırlar. Yumurtadan çıkan larvalar önce gövdelerin epidermisinde, daha sonra yaprak saplarında ve ana damarlarında galeriler açar. Larvaların bir kısmı ilkbaharda yumurtadan çıkar. Kanola gövde piresine benzer bir tür Küçük kanola gövde piresidir. Kanoladaki diğer zararlı pire türleri siyah, açık bacaklı, dalgalı çizgili, keten, kenevir ve diğer toprak pireleridir.

Kimyasal mücadele şu zarar eşiklerinde yapılır: Çıkışta 2 ergin/m²; 3. yaprak göründükten sonra 4 ergin/m²; bitki başına 3–5 larva. Mücadele için kayıtlı insektisitler: Deka EC – 30 ml/da; Mavrik 2 F – 30 ml/da; Citrin Max – 5 ml/da.

Kanola Gövde Hortumluböceği

Zararının larvaları, yaprak saplarında tüneller açtıkları ve daha sonra gövdeye geçtikleri için zararlıdır.

İnce ve kısa yaprak saplarına sahip zayıf bitkilerde, larvalar sonbaharda bile gövdenin merkezi kısmına ulaşır ve vejetatif tepe noktasına girer. Bu tür bitkiler ölür veya merkezi gövde oluşturmaz, sadece yan dallar oluşturur.

Kimyasal mücadele 2–4 böcek/m² yoğunluğunda yapılmalıdır. Mücadele için kayıtlı insektisitler: Mavrik 2 F – 30 ml/da; Citrin Max – 5 ml/da.

Hastalık Mücadelesi

Kuru Kök Çürüklüğü (Phoma)

Bitki çıkışından "6. yaprak" gelişim aşamasına kadar görülür. En alt yapraklarda üzerlerinde küçük siyah noktalar (etmenin piknidileri) bulunan düzensiz yuvarlak, gri-yeşilimsi lekeler oluşur. Lekeler giderek nekrotik hale gelir ve yaprak saplarını ve gövdeyi kaplar. Gövde enfeksiyonu doğrudan toprak seviyesinde veya hemen üzerinde gerçekleşir. Phoma ayrıca kök boğazına da saldırır, koyu lekelerin görülmesi bitkilerin kurumasına ve ölmesine yol açar. Hastalık ekim alanında odaklar halinde gelişir ve uygun koşullarda tüm tarlaya çok hızlı yayılır. Patojen bitki kalıntılarında ve kısmen kanola tohumlarında hayatta kalır. Phoma gelişimi yağışlı ve nemli hava ile 22–24°C optimal gündüz sıcaklığı ile desteklenir. Dengeli gübreleme uygulanmalı ve zararlıların neden olduğu hasar enfeksiyon için bir giriş noktası olduğundan kanolada zararlı mücadelesi yapılmalıdır.

Hastalıkla başarılı bir mücadele için, enfeksiyon sıklığını ve şiddetini önemli ölçüde azaltacak ve bitkilerin kıştan zarar görme riskini düşürecek sonbahar fungusit uygulaması yapılmalıdır. Mücadele için kayıtlı fungusitler: Caramba 60 EC – 120 ml/da; Pictor SC – 50 ml/da (20–40 l/da püskürtme çözeltisi ile); Folicur 250 EW/Horizont – 50–100 ml/da.